

РЕШЕНИЕ

№ 2051

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9705** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Ш., гражданин на Република К., ЛНЧ:[ЕГН], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв. И. Б., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис № 7, срещу Отказ за издаване на виза тип „С“ изх. № PRN 20001768, получен на 11.09.2020 г. и издаден от Завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Република К..

В жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на издадения административен акт, които според жалбоподателя се изразяват в нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Релевират се доводи и за неговата нищожност. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. Й., която моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения, като отмени оспорения отказ.

Ответникът – Служител на Република България в П., Република К. чрез Министерство на външните работи – редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт В., която моли съда да отхвърли жалбата, като потвърди оспорения отказ като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

От представената административна преписка по делото се установява, че жалбоподателят Д. Ш. е подал Заявление за издаване на виза по чл. 9а, ал. 2, т.3 от ЗЧРБ, по което е постановен Отказ за издаване на виза тип „С“ изх. № PRN 1901273/17.04.2019 г., издаден от служител в Консулска служба в Посолството на Република България в П., Република К.. Издаденият отказ е обжалван по съдебен ред, като с Решение № 5550/25.09.2019 г., постановено по административно дело № 5127/2019 г. по описа на АССГ, административната преписка е върната на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. С Решение № 2354/13.02.2020 г., постановено по административно дело №14120/2019 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

След влизане в сила на съдебното решение от страна на жалбоподателя е депозирано повторно заявление за издаване на виза тип „С“. Заявлението е депозирано на 03.08.2020 г., като с него е изискано издаване на Виза тип "С" за краткосрочно пребиваване.

Към момента на подаване на заявлението на чужденеца са приложени: Заверено копие на паспорт на Д. Ш.; Удостоверение за сключен граждански брак №[ЕГН]/25.01.2018 г., издадено от Столична община, Район „С.“ между Д. Ш. и С. И. М.; Покана – декларация за частно посещение на чужденеца в Република България от името на С. И. М. с рег. № 219/13.03.2020 г. (съпруга на молителя); Банкова референция, издадена от банка „Р. Б.“, Република К. от 03.08.2020 г.; Медицинска застраховка, издадена от ЗД „У.“ Серия № 05001007С15396 (л.13-25).

Постановен е Отказ за издаване на виза на основание чл. 10, ал. 1, т. 20 от ЗЧРБ, изложени са мотиви, че при предишно пребиваване в страната жалбоподателят системно е нарушавал обществения ред.

В хода на съдебното производство са приети следните доказателства:

1. Представени от ответника: в ОСЗ на 17.03.2021 г. (л. 84-93);
3. Представени от Главна дирекция "Гранична полиция" при Министерство на вътрешните работи: Писмо с изх. № 328600-8770 от 19.02.2021 г. относно справка за криминални регистрации на Д. Ш., [дата на раждане] , гражданин на Република К., извършени на територията на Република България (л. 60-65);
4. Представени от Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) – относно извършена съгласувателна процедура по отношение на депозираното заявление за издаване на виза, в хода на която е установено, че Д. Ш., гражданин на Република К. има множество извършени криминални регистрации за извършени деяния по смисъла на чл. 194, ал. 1, чл. 196, ал. 1, т. 1, чл. 346 от НК с отказ да бъде издадена краткосрочна виза за пребиваване в Република България (л. 67-70).
5. Представени от Министерство на правосъдието с вх. № 7718/05.03.2021 г. с представен бюлетин за съдимост на Д. Ш., гражданин на Република К. (л. 71-82).

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 11.09.2020 г. Жалбата е депозирана до съда чрез административния орган на 23.09.2020 г., съгласно Приложение № 7 към чл. 38, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването, от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е същият с целта на закона.

Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "С" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка по делото от страна на административния орган са представени Заповед № 51/13.07.2020 г., издадена от Посланик Х. Г. в Посолството на Република България в П., с която е разпоредено В. Х., съветник в Посолството в П. да изпълнява функциите на Завеждащ Консулска служба /ЗКС/ в П. и да осъществява следните дейности: приемане и обработка на документи за издаване на визи, издаване на визи, връчване на уведомления за отказ за издаване на визи и др. (л. 12); Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г., изд. на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР и чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на министерство на вътрешните работи вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от Закона за администрацията (л.10-11). При тези обстоятелства, съдът намира, че изискването за компетентност не е нарушено. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, могат да вземат решения за издаване, респ. за отказ за издаване на виза.

Спазена е установената писмена форма на административния акт: отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Административният акт е издаден в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което отказа не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт:

Настоящият съдебен състав, намира, че оспореният административен акт е издаден при спазване на материалноправните разпоредби.

Видно от представените от Главна дирекция "Гранична полиция" при Министерство на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) и Министерство на правосъдието писмени доказателства, неоспорени от адвоката на жалбоподателя се установи, че чужденецът е регистриран неколккратно в РБ за извършени престъпления от общ характер – „кражби и обири от търговски обекти, жилища и физически лица, на територията на страната и чужбина“; обработват се данни за извършени му полицейски регистрации по смисъла на чл. 68 от ЗМВР за периода от 2009 г. до 2017 г., включително; във връзка с установените криминални регистрации на молителя от страна на ДАНС е посочено за същия има категорични и безспорни данни за системно нарушаване на обществения ред в Република България при предишно негово посещение, поради което е посочено, че следва да бъде отказано регистрираното заявление за издаване на краткосрочна виза № 20001768; представени

влезли в сила присъди, постановени от българските съдилища по отношение на Д. Ш. за извършени от него престъпления.

В конкретния случай ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основание по чл. 10, ал. 1, т. 20 от ЗЧРБ – „при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред“. Наличието на такова основание ответникът обоснова и доказва в съдебното производство с представената и цитирана по – горе информация от ДАНС, Министерство на правосъдието и ГДНП – МВР.

Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ, на НУРИВОВР и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с охраняване националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ, връзка с чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 от АПК. Предвид коментиранията по – горе данни и заключения настоящият съдебен състав преценява, че ответникът, като е мотивирал отказа си с данни за извършвани от чужденеца „системни нарушения на обществения ред“ е спазил, по смисъла на чл. 169 от АПК изискванията за законосъобразност на административния акт. Понятието за обществен ред, по аналогия от легалното определение за „национална сигурност“ е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени основните права и свободи на гражданите, и е гарантирано спазването на законите. В тази връзка неопроверганите от жалбоподателя данни за негови деяния, съставляващи престъпления от общ характер засягат пряко установения в РБ обществен ред. Безспорно са налице категорични доказателства, че молителят представлява опасност за обществения ред в Република България предвид неговите криминални прояви.

Неоснователни са претенциите на молителя, че с така отправени му отказ за издаване на виза е нарушено неговото право на семеен живот, съгласно Конвенцията за защита правата на човека. В тази връзка следва да се има предвид и Решение № 1943/16.02.2021 г., постановено по административно дело № 9617/2020 г. по описа на ВАС по отношение на Д. Ш.. Видно от така постановения съдебен акт е, че ВАС е обсъдил всички факти и обстоятелства относно съдебната история на Д. Ш. относно оспорването на отказите за издаване на визи, като е формиран извод, че няма връзка между Република България и семейния живот на чужденеца по начин, налагащ правото му на постоянно пребиваване в Република България – гражданка на Република България, свободно да пътува в чужбина.

С оглед на гореизложеното, съдът намира издаденият отказ за законосъобразен и като такъв същият следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ вр. чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Ш., гражданин на Република К., ЛНЧ:[ЕГН], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв. И. Б., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис № 7, срещу Отказ за издаване на виза тип „С“ изх. № PRN 20001768, получен на 11.09.2020 г. и издаден от Завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Република К..

ОСЪЖДА Д. Ш., гражданин на Република К., ЛНЧ: [ЕГН], ЕГН: [ЕГН] да заплати на Посолството на Република България в [населено място], Република К. сумата в размер на 100.00 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: